

ring, betaltes årlige afdrag på $\frac{1}{5}$ af værdien — 1 457 000 £ —, første gang 31. december 1947. Ved overenskomstens udløb vil der for dette materiel være betalt $\frac{4}{5}$ af værdien. For det materiel, som *lejedes* med købsret for den danske regering, fortsættes den årlige betaling af lejeafgift, regnet fra 1. juli 1946, på $\frac{1}{5}$ af værdien — 1 423 000 £. Tredie rate forfaldt 30. juni 1949. Ved overenskomstens ophør 15. maj 1951 vil det samlede lejeløb, som er betalt eller skal betales, være så stort, at Danmark mod betaling af et ringe beløb på nogle få procent af materiellets værdi vil kunne overtage dette til ejendom.

Med hensyn til omkostningerne oplyste *forsvarsministeren* under 1. behandling i folketinget, at for finansåret 1949—50 var omkostningerne ved brigaden, derunder udgifter til køb af munderingssager, leje af skyts o. s. v. samt driftsomkostninger, beregnet til ca. 20 mill. kr., for finansåret 1950—51 til 16 500 000 kr. og for finansåret 1951—52 til 13 500 000 kr. I beregningerne for finansåret 1951—52 var medtaget 5. rate til køb og leje af materiel, hvorefter materiellet skulle være fuldt betalt og derefter helt og fuldt være vor ejendom.

Ved 1. behandling i folketinget anbefaledes lovforslaget af *Poul Hansen* (Kalundborg) (S), *Harald Petersen* (V) og *Ole Bjørn Kraft* (KF). Sidstnævnte fandt dog, at der ikke burde være foretaget den yderligere reduktion af besættelsesstyrken, som skal foretages i oktober 1949. *Bertel Dahlgaard* (RV) var imod at forlænge brigadens ophold i Tyskland. *Alfred Jensen* (DK) udtalte, at det kommunistiske parti i sin tid var gået imod besættelsesstyrkens afsendelse på grund af de økonomiske vilkår, idet materiellet burde være stillet gratis til rådighed fra britisk side. Hertil var nu kommet, at de udenrigspolitiske forudsætninger for brigadens afsendelse var bristet, idet fællesskabet mellem de magter, som havde nedkæmpet Tyskland, var brudt ved Englands, Frankrigs og USA's separate politik, gående ud på en opdeling af Tyskland økonomisk og politisk.

I folketingsudvalgets betænkning oplyses, at der i krigsministeriet var overvejelser i gang med det formål at sikre en bedre fordeling af beredskabsstyrken året igennem. Et flertal (S, V og KF) indstillede lovforslaget til vedtagelse uforandret. Et mindretal (RV og DR) kunne ikke medvirke til forslagets gennemførelse.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget med 89 stemmer mod 15, 1 medlem undlod at stemme.

I landstinget vedtoges lovforslaget med 65 stemmer mod 8 (DK og RV).